

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

*Εν Αθήναις τη 22 Οκτωβρίου 1941 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

*Αριθμός φύλλου 352

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

*Άρθρον 2.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 600.

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως συνταξιοδοτικών των διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 ὑπ' αριθ. 1 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφατίζει :

*Άρθρον 1.

1. Ἐπανεξετάσις τῶν ἀναπῆρων πολέμου 1940, παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπεται ἐφ' ἅπασι ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀναπήρου, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν αὐτὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρώτης γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥς τὸ περιεχόμενον κοινοποιεῖται ἐντὸς πενθημέρου εἰς τὸν ἀνάπῃρον, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἡ οἰκεία Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἀνωτέρω δεκαήμερου προθεσμίας ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κανονισμοῦ πολεμικῶν συντάξεων τὴν ἐκδοθεῖσαν πρώτην γνωμάντευσιν μετὰ τῆς τυχόν ἐκδιδομένης μετ' ἐπανεξέτασιν νέας τοιαύτης.

2. Αἱ γνωματεύσεις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς αἱ καθορίζουσαι ποσοστὸν ἀναπηρίας μὴ παρέχον δικαίωμα συντάξεως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δὲν ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

Αἱ ἤδη ἐκδοθεῖσαι τοιαῦται γνωματεύσεις ἐφόσον δὲν ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων), κοινοποιεῖνται εἰς τοὺς ἀναπῆρους οὗς ἀφορῶσι παρὰ τῆς περὶ τῆς ἀνωτέρω Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ περιελθούσαι εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐπιστρέφονται εἰς τὴν οἰκείαν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποίησιν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, μὴ ἐκδιδομένων, βάσει τούτων, ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

3. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως ἐπανεξετάσεως διὰ τοὺς ἀναπῆρους δι' οὗς ἐξεδόθη ἤδη γνωμάντευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μὴ αἰτήσαντας τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν ἀλλήλων μετὰ τριάνοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς γνωμάντευσως τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων ἔχῃ κοινοποιηθῇ, ἡ προθεσμία πρὸς ἐπανεξέτασιν ἀρχεται μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

1. Ἡ οἰκεία Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν προβαίνει εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α. Νόμου 2650) 1940 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2734) 1940 γνωμάντευσως τῆς, εἰμὴ μόνον εὐθὺς ὡς ἤθελε διαπιστωθῇ παρὰ ταύτης, ὅτι, ἡ περαιτέρω παραμονὴ τοῦ νοσοῦντος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον κρίνεται ἀσχετος ἀπὸ ἀπόψεως θεραπείας.

2. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῶν ἀναπῆρων πολέμου 1940, τῶν ὑπηρετούντων καὶ μὴ κριθέντων εἰσέτι παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἣν φέρει ἡ ἐκδοθεῖσα πρώτη γνωμάντευσις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

3. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῶν αὐτῶν ἀναπῆρων δι' οὗς ἀπεφάνθη ἤδη ἡ οἰκεία Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἀπολυθῇ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς χρονολογίας δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, αἱ κανονίζουσαι σύνταξιν εἰς ἀναπῆρους πολέμου 1940, μὴ ἀπολυθέντας εἰσέτι, ἐκτελοῦνται παρὰ τῆς Διοικήσεως, τῆς πληρωμῆς τῆς συντάξεως ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς χρονολογίας δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

5. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῶν ἀναπῆρων πολέμου 1940 τῶν ἀπολυθέντων τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ.

*Άρθρον 3.

1. Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 1 τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2666 ἀπαλείφεται ἡ λέξις «ὁμογενής».

Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ἀναγκ. Νόμος 2666 τοῦ 1940.

2. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2650 τοῦ 1940 καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυται.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2650) 1940 προστίθεται καὶ τρίτον ἐδάφιον ἰσχύον. ἀφ' ἧς καὶ ὁ Νόμος οὗτος, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«3. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ δικαιούχος, λόγῳ ἀκρωτηριασμοῦ ἢ παραλύσεως τῶν χειρῶν ἢ στερήσεως τῆς ὁράσεως, ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν πρὸς λήψιν τῆς συντάξεώς του, ἐπιτρέπεται νὰ διορίσῃ εἰδικὸν πρὸς τοῦτο πληρεξούσιον.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ δικαιούχος ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν, λόγῳ ἀγνοίας γραμμάτων, ἐπιτρέπεται νὰ ὑπογράψωσι ταύτην δύο μάρτυρες ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δικαιούχου καὶ τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὴν πληρωμὴν ταύτης δημοσίου ὀργάνου.

Ἡ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀδυναμία πρὸς ὑπογραφήν τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως διαπιστοῦται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος τὸ πληρεξούσιον συμβόλαιον συμβολαιογράφου καὶ τῶν προσυπογραφόντων μαρτύρων, γινομένης εἰδικῆς περὶ τούτου μνείας ἐν τῷ συμβολαίῳ τούτῳ».

4. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ Ν. Δ. 507) 41 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414) 40 πρόβλεπομένην Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1941 αὐτοκτονήσαντες, ἕνεκα τῶν πολεμικῶν γεγονότων Ἀξιωματικοί, πλὴν τῶν μετὰ καταδίκην ἢ ὑπὸ κατηγορίαν διατελούντων, θεωροῦνται ὡς φονευθέντες ἐν πολέμῳ καὶ ἐξισούνται ἀπολύτως πρὸς τοὺς αὐτοὶ τε καὶ οἱ οἰκογένειαι αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως καὶ τῶν ἄλλων εὐεργετημάτων, τῆς συντάξεως καταβαλλομένης ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου ἢ τῆς λήξεως τῶν διμηνῶν ἀποδοχῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὅποτεδήποτε αὐτοκτονησάντων ἀξιωματικῶν, ἐφ' ὅσον ἐξ ἐπιστήμων ἀνακρίσεων προκύπτει ὅτι ἡ αὐτοκτονία ὁρεῖται εἰς λόγους υπερβαλλούσης ἐναντι τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ καθήκοντος φιλοτιμίας καὶ εὐαισθησίας τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παρ. αὐτοκτονησάντων ὁπλιτῶν θεωρουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς θανόντων ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας διακαίουνται τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 53 καὶ τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Δ) τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὁριζομένης συντάξεως.

Αἱ κατ' ἀντίθεσιν, τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἐκδοθεῖσαι πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναθεωροῦνται τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τοῦ τραυματισμοῦ, τῆς ἐξαφανίσεως ἢ τοῦ θανάτου κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀδυναμία ἀποδείξεως τῶν γεγονότων ταύτων ἐξ ἐπιστήμων στοιχείων.

2. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον προκειμένου νὰ κανονίσῃ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκ τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου 1940—1941 παθόντων, τῶν ὁποίων αἱ ὑποθέσεις διαβιβάζονται αὐτῷ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, λόγῳ ἀρμοδιότητος, ἐφαρμόζει τὴν ὑπὸ τῶν Ἀναγκ. Νόμων 2650, 2665, 2666 καὶ 2734 τοῦ 1940 καὶ 2885 τοῦ 1941 ὡς οἱ νόμοι οὗτοι τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν, ἀποκλειομένης τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προβλεπομένης διαδικασίας.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἐδάφιον 3ον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 7) 13 Φεβρουαρίου 1936 Β. Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 23) 24 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκ. Νόμου, περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν παθόντων ὁπλιτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς πολέμους καὶ ἐπιστρατεύσεις καὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αὐτῶν Νόμων τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

«Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθέτει εἰς τινὰ, τοῦ παρ' ᾧ προσδρεῖται Πρωτοδικεῖον, δικαστὴν νὰ προβῇ εἰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὁπλίτου, τῆς σχέσεως τούτου πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ Δικαστὴς ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ ὑποδείξει τοῦ ἐνδιαφερομένου, μάρτυρας.

2. Τὴν ἀνάκρισιν τῶν μαρτύρων διακρινόντων ἐκτὸς τῆς ἐξρας τοῦ Δικαστοῦ δύναται, κατὰ παραγγελίαν τούτου, νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τοῦ τόπου ἐνθα οἱ μάρτυρες οὗτοι διακρίνονται».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Β. Δ. προστίθεται 11ον ἐδάφιον τὸ ἐξῆς :

Ἡ διαδεξαμένη τὸ Συμβούλιον Ἐλέγχου Συντάξεων κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2650) 1940 Ἐπιτροπὴ Κανονισμῶ Πολεμικῶν Συντάξεων καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κρίνουν εἰς ἐλευθέρῳ περὶ τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὁπλίτου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ πόρισμα τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀνάκρισιν δικαστοῦ, τὰς ληφθείσας ἐνόρκους μαρτυρικὰς καταθέσεις καὶ τὴν γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1833 τοῦ ἔτους 1939 παρεχόμενα ἐπιδόματα ὀλικῆς καὶ βαρείας ἀναπηρίας, εἰς ὁπλίτας, ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα φυματικοῦ, καταβάλλονται τοῖς δικαιούχοις ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Συντάξεων ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ σχετικὴ περὶ χορηγήσεως ἀπόφασις ἢ πράξις.

2. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1833) 39.

3. Ἀνάπηροι πολέμου συνταξιούζοντες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3122 καὶ τυχόντες ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἀποκαταστάσεων αὐτῶν Νόμων (4042, 6034 κλπ.) ὧν ἡ ἀποκατάστασις διεκόπη εἴτε ἕνεκεν ἐχθρικοῦ βουδαρισμοῦ λαβόντες χώραν κατὰ τὸν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 πόλεμον, εἴτε ἕνεκεν μέτρων ασφαλείας ληφθέντων ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν, εἴτε ἐξ ἄλλης προερχομένης ἐξ ἀνωτέρας βίας αἰτίας, εἴτε ἐκ διαφόρων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τῶν λόγων, σχέσιν ἐχόντων μετὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ πολέμου, τῶν περιστάσεων τούτων κρινόμενων παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, θεωροῦνται ὡς ἀναποκατάστατοι ἀνάπηροι πολέμου. Ἐπὶ τούτων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ ἀποκαταστάσεων ἀναπήρων πολέμου διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1833) 1939.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις γεννῶνται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πλείονα δικαιώματα συντάξεως κατὰ τὸν Νόμον 3122 διὰ φονευθέντας ἢ θανόντας ἢ ἐξαφανισθέντας κληρωτοὺς, ἐφέρους ἢ ἐθελοντὰς ὁπλίτας, ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος καταβολὴ τῶν συντάξεων τούτων.

2. Συνταξιούχοι, θύματα πολέμου δικαιούχοι συντάξεως κατὰ τὸν Νόμον 3122 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἑτέρας συντάξεως κατὰ τοὺς Ἀναγκ. Νόμους 2650, 2665, καὶ 2734) 1940 ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττωσιν ἀμφοτέρως τὰς συντάξεις ταύτας ἐφ' ὅσον πάντα τὰ φονευθέντα ἢ ἀποβιώσαντα πρόσωπα, ἐξ ὧν ἔλκουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦ ὁπλίτου τηρουμένης αἰετοτε ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τῆς δ' περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Ἰουνίου 1935 «περὶ ἀναγνωρίσεως συνταξίμου χρόνου κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καταρτισθέντας πίνακας περιλαμβανόμενοι ἱσόδιοι ἢ μόνιμοι ὑπάλληλοι, ἐξαίρουσιν τῆς 5ης περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀν. Νόμου 977) 1937, ἐφ' ὅσον ἐπαναδιωρίσθησαν ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐν ἄλλῃ Δημοσίᾳ θέσει μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 977)1937 καθοριζομένη ἐξάμηνος προθεσμία διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως, ἡ αὐξήσεως συντάξεως τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Ἰουνίου 1935 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξίμου χρόνου κλπ.», παρατείνεται ἐπὶ ἑξ εἰσέτι μῆνας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς συμπληρώθη μεταγενεστέρως προστίθεται περίπτωσις β' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«β') Ὁ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1923 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1934, ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος τῶν ἐκτάκτων νομοκτνημάτων τοῦ Κράτους τῶν ἀπολυθέντων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1923 καὶ ἐπαναδιορισθέντων μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1934 ὡς μονίμων τοιούτων, ἐφ' ὅσον διετέλεσαν ἐν τῇ μονίμῳ τάτῃ θέσει ὑπὲρ τὴν βετίαν ἐν συνόλῳ».

Ἄρθρον 10.

1. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀρ. 1343 τῆς 5)6 Αὐγούστου 1938 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τῆς συντάξεων τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Γενικῶν Γραμματέων τῶν Γεν. Διοικήσεων», αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ ὑπ' ἀρ. 2414 τῆς 25)26 Ἰουνίου 1940 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεων», ὡς καὶ ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀρ. 1329 τῆς 17)27 Ἰουλίου 1938 Ἀναγκ. Νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν συνταξιοδότησιν τῶν Νομαρχῶν, Γενικῶν Γραμματέων τῶν Γεν. Διοικήσεων καὶ τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Ἐπαρχῶν (μετακλητῶν ὑπαλλήλων), τῶν ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου 1938 καὶ ἐφεξῆς ἐξεληθέντων καὶ ἐξερχομένων τῆς ὑπηρεσίας, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ γενικαὶ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 11)13 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως δι' ἐτέρων γενικῶν, ἀφρωσῶν εἰς ἅπαντας τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους διατάξεων.

3. Ὡς πρὸς τοὺς ἐκ τούτων ἐξεληθέντας ἤδη ἢ ἐφεξῆς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας, τοὺς μὴ ἔχοντας συμπληρωμένην πενταετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ μὴ μονίμῳ θέσει τῶν καὶ μὴ ἀποκτώντας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τῆς μὴ μονίμου ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένας περιπτώσεις, ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ μονίμῳ τάτῃ θέσει ὑπηρεσίας τῶν, ὡς καὶ ὁ χρόνος πάσης ἐτέρας πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν, ὡς μετακλητῶν ὑπαλλήλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχικὴν ἐξ ἄλλης αἰτίας συνταξιοδότησεως αὐτῶν, συνταξίμου ὑπηρεσίας τῶν ἐν δημοσίᾳ θέσει, προσμετρεῖται διὰ τὴν προσαύξησιν τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτοῖς ἐκ τῆς προτέρας ὑπηρεσίας τῶν συντάξεως.

Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 2414)40 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Προκειμένου περὶ Νομαρχῶν ἐξεληθέντων τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρκεῖ διὰ τὴν προσμέτρησιν τῆς ἐν τῷ στρατῷ προὑπηρεσίας τῶν πενταετῆς συντάξιμος ὑπηρεσία ὡς Νομάρχου.

4. Αἱ δάσεις τῶν διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταργουμένων διατάξεων ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις, ἀναθεωροῦνται, αὐτεπαγγέλτως, διὰ πράξεω τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ διμήνου τούτου τὰ δικαιούμενα πρό-

σωπα λαμβάνουσι τὴν νέαν σύνταξιν, μὴ ὑποχρεούμενα, πάντως, εἰς ἀπόδοσιν τῆς ληφθείσης, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προτέραν σύνταξιν, διαφορᾶς.

5) Καταργεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1941 ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 Α. Ν. 977)37.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Δ) τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 ἄρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 2414 τοῦ 1940, προστίθενται τρεῖς νέαὶ παράγραφοι, ἰσχύουσαι ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διάταγμα τοῦτο ἰσχύει καὶ ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως :

Αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ὡς ἄνω, τεματισθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ὁμοίως δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 βεβαίωσις τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς νομίμου συγκροτήσεως τῆς Κοινότητος, προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν εἰς Κοινότητα, αἰτίνες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, εἶχον πύσει ὑφιστάμεναι, ὡς καὶ περὶ ὑπηρεσιῶν εἰς μὴ Κοινοτικά ἀνεγνωρισμένα σχολεῖα τῆς ἀλλοδαπῆς.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς κρινομένου παρ' αὐτοῦ ὡς προσφόρου ἀποδεικτικοῦ μέσου περὶ τῆς νομίμου συγκροτήσεως τῶν Κοινοτήτων τούτων ὡς καὶ περὶ τῆς καταβολῆς ἢ μὴ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς τούτους λειτουργούς.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς ὅριον ἡλικίας τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκπαιδευτικῶν κλπ. λειτουργῶν λογίζεται τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Δ) τος δικαιουμένους συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ Νόμου δὲν ὀρίζεται ὅριον ἡλικίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Δ) τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν συντάξεων κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀνώτερος μισθὸς βάσει τοῦ ὁποῖου κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν ἀποχωρησάντων ἤδη Ἀνωτάτων Διευθυντῶν Ὑποθηκοφυλακείων λαμβάνεται ὁ μισθὸς τοῦ Προέδρου Ἐφετών, ἐφ' ὅσον οὔτοι κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐλάμβανον μισθὸν Ἐφέτου ὑπὲρ τὴν πενταετίαν.

2. Ὡς χρόνος ὑπηρεσίας Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λογίζεται καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ Ὑπουργείων ἢ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπολογιζόμενος διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῆς συντάξεως.

Ὁμοίως ὁ ἐν ὀργανικῷ βαθμῷ Διευθυντοῦ διανυόμενος χρόνος ὑπηρεσίας λογίζεται διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμοζομένης ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ὧν οἱ ὀργανικοὶ Διευθύνται θύναται νὰ διορισθῶσι Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Μόνιμοι Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀποσπασθέντες βάσει τοῦ Ν. 5580)32 παρὰ τῷ γραφεῖ Πρωθυπουργοῦ, ἀπομακρυνθέντες δὲ ὁπωσδήποτε μετὰ εἰκοσαετὴ πραγματικὴν δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται συντάξεως τριακονταπενταετοῦς συνταξίμου τοιαύτης ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω βαθμοῦ ἐκείνου ὃν ἔφερον κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐφ' ὅσον ἐκέκτηντο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεως τῶν βαθμῶν τοῦλάχιστον Τμηματάρχου καὶ διετέλεσαν παρὰ τῷ γραφεῖ τούτῳ ἐν ἀποσπάσει ὑπὲρ τὴν διετίαν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν Ν. 1228 καὶ 2229, δι' ὧν ἀνεγνωρίσθη συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία παρὰ τοῖς Τουρκικοῖς Δικαστηρί-

ως τῶν ἤδη ὑπηρετούντων δικαστικῶν θεωροῦνται ὡς μηδέποτε καταργηθεῖσαι.

5. Δημόσιοι υπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ ἐν γένει ἀπομακρυνθέντες ἤδη τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ νότου καὶ ἐνεκα φρενοδραδείας μὴ ἀσκήσαντες ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν δύνανται νὰ ἀσκήσωσι τοῦτο ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

6. Δημόσιοι πολιτικοὶ υπάλληλοι μὴ δικαιούμενοι συντάξεως, συνεπείφ' ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτούμενων κατὰ τὸν διορισμὸν ἢ ἐπαναδιορισμὸν αὐτῶν προσόντων, ἀποκτῶσιν ὡποσδήποτε τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συνεπλήρωσιν τὸν πρὸς σύνταξιν ἀπαιτούμενον κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν χρόνον ὑπηρεσίας.

Εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ὑπάρχοντι καὶ οἱ ἐξεληθόντες ἤδη τῆς ὑπηρεσίας, τῆς συντάξεως τῶν καταβαλλομένης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 13.

Μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῆς πολέμου περιόδου γενικῶς, ἐπιτρέπεται, ὅπως πάντα ἐν γένει τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντι τὸν τρόπον πληρωμῆς τῶν συντάξεων, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενης νὰ διαταχθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, τῆς πληρωμῆς τῶν συντάξεων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν συνταξιούχων, ἐκείνων, οἵτινες, λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεισῶν συνθηκῶν, δὲν δύνανται νὰ εἰσπράξωσιν αὐτοπροσώπως τὴν σύνταξιν αὐτῶν οὐδὲ νὰ διορίσωσι νομίμως πληρεξούσιους πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσαι αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλαὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ὡποσδήποτε ἀχρεωστικῆς καταβληθείσης συντάξεως, εἰσπράττονται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀνεξαρτήτως χρόνου βεβηλώσεως αὐτῶν.

Ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδοθεῖσαι ἀντίθετοι πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν δὲν ἐκτελοῦνται.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρα-

τιωτικῶν συντάξεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2110)39, προστίθεται δευτέρω παράγραφος ἰσχύουσα ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διατάγμα τοῦτο ἔχουσα οὕτω:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν συνδικαιούχον τῆς συντάξεως πρόσωπον λαμβάνει καὶ ἑτέραν σύνταξιν ἢ ἀποδοχὰς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου τούτου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνήκον ἐκάστῳ μερίδιον τῆς συντάξεως. ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 22, τῶν ἐδαφίων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 23, τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 55 καὶ τῶν ἐδαφ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 56».

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς συντάξεως ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων τῶν καταβαλλομένων ἐκ τῶν Δημοσίων Ταμείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς ἐνεργεῖται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ νομίμου εκπροσώπου τούτου μέσω τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο δημοσίων ὀργάνων.

2. Εἰς τὰ ἀπορροούμενα μὲ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω πληρωμὴν τῶν συντάξεων δημοσία ὄργανα καταβάλλονται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1941, δι' ἐξοδα κινήσεως, βραχυκαί πάντε δι' ἐκαστὴν κατ' οἶκον πληρωμὴν συντάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ